



Blokbuster Nieuwsbrief 7 november 2008

- > "Vernieuwd" FN - hetzelfde oude racisme
- > Racistische reactie VB-parlementslid op verkiezing Obama
- > Waarschuwingen uit Oostenrijk
- > Organisator neo-nazi concert stond op VB-lijst in Limburg
- > Het einde van Haider
- > Kort

BEZOEK OOK ONZE SITE: <http://www.blokbuster.be>

“Vernieuwd” FN – hetzelfde oude racisme

Het Front National beweerde dat het zichzelf had vernieuwd na het verdwijnen van de voormalige in opspraak gekomen voorzitter-voor-het-leven Daniel Féret. De nieuwe voorzitter werd Michel Delacroix, een eveneens omstreden figuur bij wie enige jaren geleden nog wapens werden gevonden. Nu kwam Delacroix opnieuw in opspraak wegens het zingen van een anti-Joods liedje.

Hij deed dit in het gezelschap van Luc Vankeerbergen, een OCMW-raadslid voor het VB in Machelen. Dit bevestigt nogmaals dat het water tussen het Belgicistische FN en het Vlaams-nationalistische VB soms veel minder diep is dan gedacht. Voor de verkiezingen zouden er in het Brusselse zelfs afspraken worden gemaakt om elkaars campagne niet te doorkruisen, een topman van het FN (Patrick Sessler) was ook een tijdlang bij het VB actief. Sessler werd destijds gefotografeerd toen hij een nazi-groet bracht aan het graf van de Spaanse fascistische dictator Franco.

Hun nationalisme mag dan al anders zijn, de afkeer tegenover migranten wordt wel gedeeld door VB'ers en FN'ers. Vankeerbergen en Delacroix zongen samen een lied over de holocaust: “Mijn kleine Joodse is in Dachau. Ze zit in de ongebluste kalk. Ze heeft haar getto verlaten om levend verbrand te worden.” Eerder verklaarde FN-kamerlid Cocriamont reeds dat hij een negationist is (en bijgevolg het bestaan of de omvang van de concentratiekampen betwist).

Het FN heeft Delacroix aan de deur gezet, hij blijft wel parlementslid. Bij het VB werd Vankeerbergen meteen uit de partij gezet. Het filmpje lekte uit omdat het werd gebruikt in het echtscheidingsdossier van Delacroix.

De vernieuwing van het FN is een doekje voor het bloeden. Het gaat om

dezelfde oude kliek van racisten en holocaustontkenners die er reeds de dienst uitmaakte toen Féret zichzelf nog als Führer beschouwde. Het verdwijnen van Féret moest de aanzet vormen om een actieve kern uit te bouwen, een kaderpartij zoals ook het Vlaams Belang over een breder partijkader beschikt. Ook dat lijkt niet te lukken. Hierdoor komt het vernieuwde FN niet verder dan het oude FN: de partij valt enkel op door haar racisme en incidenten, maar niet omdat het een antwoord zou bieden op de sociale problemen waarmee brede lagen van de bevolking worden geconfronteerd.

Racistische reactie VB-parlementslicd op verkiezing Obama

De winst van Obama bij de Amerikaanse presidentsverkiezingen leidde zoals verwacht tot een forse racistische reactie bij hardliners van het VB zoals parlamentslicd Filip Deman. Obama heeft volgens de VB'er gewonnen omdat "96% van de negers en 67% van de inwikkelingen uit Centraal- en Zuid-Amerika" voor de "linkse kleurling" stemden. Hij verwacht dat Obama nu "massaal vreemdelingen [zal] regulariseren en naturaliseren".



Deman moet wel toegeven: ook de economische crisis speelde een rol bij deze verkiezingscampagne. "Een een combinatie van steeds meer niet-blanke stemmen en de economische crisis heeft John Mc Cain en Sarah Palin de das omgedaan." Waarop de VB'er uiteraard quasi enkel ingaat op het punt dat er steeds meer "niet-blanke stemmen" zijn in de VS. Dat is zelfs zijn voornaamste punt van kritiek op het beleid van de regering-Bush de afgelopen acht jaar.

Voor het VB is dit een nachtmerrie, een zwarte president in de Verenigde Staten gaat in tegen al waar de VB'ers vroeger openlijk voor opkwamen. Waar is de tijd dat de VB-top zich nog sterker kon associëren met figuren uit de (verboden privé-militie) VMO die naar bijeenkomsten van de KKK in de States trokken. Recent nog kwam een voormalig kopstuk van die racistische KKK naar een bijeenkomst in ons land waarbij hij thuis bij een VB-gemeenteraadslid en een bodyguard van Dewinter verbleef.

Het VB zelf kan niet openlijk zeggen dat het een probleem heeft met Obama omwille van zijn huidskleur. Zelfs Filip Deman moet het voorzichtig aanbrengen: Obama haalde het volgens hem omwille van de steun van de "negers" en de latino's. En nu zal "Barack Hussein" (Deman volgt met plezier de pogingen van McCain om Obama af te schilderen als een Arabier) de komende periode "massaal vreemdelingen regulariseren en naturaliseren om zo de electorale basis van zijn 'democratische partij' te vergroten tegen de volgende verkiezingen." Deman hoopt dat dit in Europa niet zo ver zal komen, "anders zullen het steeds meer de allochtonen zijn die beslissen

over de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen.” Met andere woorden: uiteindelijk is het toch de huidskleur van die zwarte president die de doorn in het oog van de VB’er is.

De partij zelf probeerde de rollen om te keren: het zijn de “linkse intelligentsia” die de zwarte huidskleur van Obama centraal stellen. Het VB heeft een punt als het stelt dat “change” heel snel “een inhoudsloze slogan” zal blijken te zijn. De partij wijst erop dat Obama op buitenlands vlak weinig verandering zal brengen en ook geen tegenstander is van de doodstraf, maar wel van het homohuwelijk. Vooraleer de argeloze VB-sympathisant zou denken dat die Obama best wel meevalt, geeft het VB nog snel een les mee aan de vrienden van de Republikeinen. Wat was hun voornaamste fout de afgelopen jaren? “Het lakse immigratiebeleid” wordt als eerste genoemd naast het “vrijemarktfundamentalisme”. Dat laatste vinden we ook terug in de teksten voor het economisch congres van het VB enkele jaren geleden, dus blijft vooral dat “lakse immigratiebeleid” over waardoor ook de officiële reactie van het VB uiteindelijk aansluit bij wat eerder werd geschreven door Filip Deman.

Voor alle duidelijkheid: het aan de macht komen van een zwarte president zal volgens ons geen einde brengen aan het racisme net zoals het aan de macht komen van Thatcher in Groot-Brittannië niet leidde tot een vrouwvriendelijker beleid. Het bestrijden van racisme zal moeten gebeuren door een antwoord te bieden op de sociale problemen die vandaag steeds erger worden en zeker ook hard toeslaan onder de zwarte en Latino arbeiders en armen in de VS. We vrezen dat Obama de verwachtingen niet zal kunnen inlossen tegenover die lagen en denken dat er een alternatief nodig zal zijn op beide traditionele partijen.

Het feit dat de anti-oorlogskandidate Cindy Sheehan bij de parlamentsverkiezingen in het achtste district van San Francisco 17% van de stemmen haalde in een campagne waarbij ze opkwam tegen de Democratische fractieleider in het parlement, Nancy Pelosi, is een voorsmaakje van de mogelijkheden. De linkse presidentskandidaat Nader haalde 0,54% (660.501 stemmen), zijn campagne werd overschaduwed door de gepolariseerde verkiezingen waarbij de afkeer tegenover Bush en zijn neoconservatieven leidde tot een massale steun voor Obama. Anderzijds kan die campagne van Nader de basis gelegd hebben om in de komende weken en maanden actief tussen te komen in iedere strijdbeweging en op de werkvloer om daar duidelijk te maken hoe echte verandering kan worden bekomen.

Waarschuwingen uit Oostenrijk

In de nacht van 11 op 12 oktober kwam de Oostenrijkse extreemrechtse politicus Jörg Haider om het leven. Alcohol en overdreven snelheid (142 km per uur waar 70 was toegelaten) leidden ertoe dat hij de controle over

het stuur verloor. Het overlijden van Haider zorgde voor een massale media-aandacht, Haider was de voorbije 10 jaren één van de meest omstreden politici van Europa. Daarbij werd zijn asociale beleid of zijn banden met neonazisme wel eens onder tafel geveegd, over de doden niets dan goed?

Haider en zijn neo-fascistische FPÖ kenden in de jaren 1990 een sterke opgang. Nadat de partij 26,9% van de stemmen haalde in 1999 trad ze samen met de conservatieve ÖVP toe tot de Oostenrijkse regering. Dat stuitte op verontwaardiging uit de rest van Europa: met een belerende vinger werd vanuit neoliberale kringen gewezen naar de "schandalige" coalitieregering met de FPÖ. Het politieke establishment kon uiteraard niet verklaren waarom het succes van extreem-rechts in Oostenrijk geen zonderling geval was. Net als het VB bij ons, kon de FPÖ groeien op een vruchtbare voedingsbodem van passief ongenoegen. Dit ongenoegen manifesteerde zich in de jaren '80 en '90 omwille van een harde neoliberale politiek en het gebrek aan een alternatief hierop. Dit is in heel Europa waarneembaar: terwijl politici en patroonsorganisaties sociale en publieke uitgaven beknootten, maakten de bedrijven miljardenwinsten.

Toen de FPÖ in de Oostenrijkse regering zat werd daar niets fundamenteel aan veranderd, integendeel er werd een harde aanval op de pensioenen ingezet. Dit leidde voor Haider tot een electorale nederlaag: de partij kreeg oppositie van de arbeidersbeweging te verduren (waaronder grote stakingen in 2003) en verloor daarop de verkiezingen. Daarna kwam het tot een splitsing. Haider, zijn ministers en vele parlementsleden richtten de BZÖ op. De meeste militanten (buiten Karinthië) bleven bij de FPÖ.

Dit resultaat van het asociale beleid waar de FPÖ mee voor verantwoordelijk was, wordt vaak aangehaald om te beweren dat machtsdeelname een goede tactiek kan zijn om extreem-rechts te verzwakken. Laat ze deelnemen aan de vetpotten van de macht en het zal gauw gedaan zijn. Wij hebben ons altijd tegen die visie verzet omdat een extreem-rechts beleid gevaarlijk is voor de arbeidersbeweging.

Bovendien is het een statische visie. Bij de verkiezingen in september maakte Haider een comeback. Zowel de BZÖ als de FPÖ haalden goede scores van respectievelijk 10,7% en 18%, samen meer dan de monsterscore van 1999. Na Haiders dood is het potentieel voor extreem-rechts niet verdwenen. Zijn BZÖ kan het moeilijk krijgen na het wegvallen van het onbetwiste kopstuk rond wie alles draaide. Maar er is fundamenteel niets veranderd aan de neoliberale politiek. Als daar geen links antwoord op wordt geboden, blijft er ruimte voor extreem-rechts. Er is nood aan strijdbare vakbonden, maar ook aan een politieke partij van de arbeiders en hun gezinnen.

Naast deze belangrijke les, is er natuurlijk nog een tweede les te trekken uit het wedervaren van Haider en dat is de noodzaak van veilig en aangepast rijgedrag op de weg!

Thomas, Gent

Organisator neo-naziconcert stond op VB-lijst in Limburg

Bij het Vlaams Belang zijn er in Limburg blijkbaar wel meer sympathisanten van de hardere neo-nazistische lijn. De Hasseltse NSV-voorzitter Van Roy kwam eerder al in opspraak omdat hij zich op het internet voor een harde fascistische vuist uitsprak. Nu blijkt er in Bree een organisator van de Blood&Honour concerten op de lijst van het VB te hebben gestaan. De ouders van de betrokkene vinden dat alvast verschrikkelijk.



Nadat er op korte tijd tientallen neo-naziconcerten ongestoord plaatsvonden, telkens met het excuus dat er niet kon worden opgetreden, bleek nu dat er toch een onderzoek was gestart. Op basis van videobeelden die undercover werden gedraaid, stelde het parket vast dat er inbreuken waren op de racismewetgeving. Dat ze daartoe deze videobeelden nodig hadden, is nogal bizar. In ieder geval was dat blijkbaar wel de aanzet om dan toch eens een kijkje te gaan nemen op enkele van de vele neo-naziconcerten in ons land. Afgelopen weekend nog was er zo'n concert in Diksmuide. Ook daar werden volgens ooggetuigen kreten als "Heil Hitler" geroepen. De politie had undercover agenten ter plaatse die verschillende inbreuken op de anti-racismewetgeving vaststelden. Er werden naziliederen gezongen en sommigen brachten de Hitlergroet.

Nu werden drie kopstukken van Blood&Honour even opgepakt. Weinig verrassend bleek dat één van hen in 2006 nog was opgekomen voor de gemeenteraadsverkiezingen. In Bree stond Kristof Vanholen op de 8ste plaats van de VB-lijst. De nu 28-jarige neo-nazi woont inmiddels in Bocholt. Dat een VB'er naziliederen zingt, is op zich geen probleem voor die partij. Als we de schrijfsels van ex-VB'er Jurgen Verstrepen mogen geloven, aarzelen sommige parlementsleden en kopstukken van die partij (hij noemde evenwel geen namen) niet om ook al eens een naziliedje uit volle borst mee te zingen.

Het organiseren van concerten van Blood&Honour is voor het VB echter een stap te ver. Of was het toch de media-aandacht rond het feit dat Vanholen op een VB-lijst had gestaan die de doorslag gaf? In ieder geval kondigde VB-voorzitter Valkeniers aan dat de organisatoren van Blood&Honour uit de partij zouden worden gezet. Was de partij eerder niet op de hoogte van de neo-nazistische opvattingen van onder meer Vanholen? Het zou ons verbazen dat er geen politieke discussies werden gevoerd met kandidaten voor de partij bij de verkiezingen. Maar natuurlijk is het voor Valkeniers en co vervelend dat het Vlaams Belang eens te meer wordt geassocieerd met neo-nazi's.

De ouders van Vanholen distantieerden zich uitdrukkelijk van de politieke opvattingen van hun zoon. Zijn moeder stelde in De Standaard: "Mijn vader keert zich om in zijn graf. Zijn broer is in een concentratiekamp overleden."

Vanholen, alias Valhalla op internetfora, had de tent op camping IJzerhoeve in Diksmuide afgehuurd onder het mom van een Keltische bruiloft, terwijl het in werkelijkheid ging om een concert van Blood&Honour. Daarnaast werd ook Chris Moorkens uit Merksem opgepakt. Moorkens werd eerder al veroordeeld, onder meer wegens racistisch geweld.

Moorkens was goed bevriend met Jürgen Goris, een rechtse skinhead die in 2002 in OLV-Waver twee jongeren doodschoot en daar recent voor werd veroordeeld. Op het proces van Goris was Moorkens één van de getuigen. Moorkens werd zelf ook meermaals veroordeeld wegens geweld. Zo raakte Moorkens in 2005 slaags met enkele jongeren in Malle omdat hij er met enkele vrienden meende aangesproken te worden op zijn Keltisch kruis. "Zij hadden problemen met ons kruisje en met onze kortgeschoren koppen", verklaarde Moorkens toen aan de rechter als reden voor het gevecht. Moorkens zou één van de centrale kopstukken van Blood&Honour in ons land zijn.

Zijn burens zullen het wellicht niet leuk vinden dat Moorkens niet werd vastgehouden. De neo-nazi zorgt immers voor heel wat overlast in zijn buurt. In lokale kranten verklaarden burens dat het er een komen en gaan was van "kaalkoppen vol tatoeages" en dat er heel wat lawaaihinder is, "Als zijn vechthonden de hele buurt niet bijeenblaffen, is het zijn muziek. Alhoewel, muziek."

De derde neo-nazi die werd opgepakt, was de organisator van een eerder concert van Blood&Honour in Bellegem. Ook hij was een vaste stamgast van het skinheadcafé De Kastelein in Brugge.

Zal dit gerechtelijk optreden volstaan om de neo-nazi's te stoppen? We vrezen van niet. Het is positief dat wordt geprobeerd om een einde te maken aan de reputatie van ons land als een vrijhaven voor neo-nazistische activiteiten. Maar dat volstaat niet in de strijd tegen neo-nazisme. We zien dat periodes van economische crisis en miserie voor een meerderheid van de bevolking openingen creëren voor extremistische groepen. Dat blijkt onder meer uit de toename van racistisch geweld in landen als Rusland. Ook bij ons is er een gevaar voor dergelijke ontwikkelingen, tenzij een alternatief wordt aangeboden waardoor geïsoleerde neo-nazi's effectief in hun isolement blijven zitten.

Het einde van Haider. Oostenrijks extreem-rechts kopstuk omgekomen

In de nacht van vrijdag op zaterdag kwam de Oostenrijkse extreem-rechtse politicus Jörg Haider om het leven bij een verkeersongeval. Hij reed 142 km/u terwijl er een dikke mist was. Dewinter haastte zich om Haider te prijzen, ook al was dat de afgelopen maanden wel wat anders. Toen keerde het VB zich resoluut tegen Haider en werd bij de splitsing binnen extreem-rechts in Oostenrijk de kant van de FPÖ gekozen, tegen de afgesplitste BZÖ van Haider en co.



Haider slaagde er meermaals in om vanuit een schijnbaar onmogelijke positie zichzelf terug op het voorplan te werken. Dat zal nu niet meer het geval zijn. Het overlijden van Haider zal op termijn zijn partij, de BZÖ (Verbond voor de Toekomst van Oostenrijk), in de problemen brengen. Nochtans was die partij onder vernieuwd aanvoeren van Haider net bezig aan een nieuwe nationale opmars. Bij de recente verkiezingen haalde deze formatie 10,7% van de stemmen. Deze nieuwe nationale doorbraak kwam er onder meer omdat Haider terug op nationaal vlak actief werd en zich niet langer beperkte tot de deelstaat Karinthië. In die deelstaat haalde Haider, toen nog met de FPÖ, in 2004 42,5% van de stemmen.

Hij was van rijke afkomst, op basis van een dubieuze overeenkomst met Italiaanse Joden die in 1941 een groot landgoed moesten verkopen en dit voor een prijsje deden aan de grootoom van Haider. De ouders van Haider waren actieve nazi's. Vandaar de uitspraken van Haider die de holocaust moesten verdoezelen of de nazi's ophemelen? Lange tijd bleef Haider ook voorstander van een "groot-Duitse" visie waarbij Oostenrijk deel moest uitmaken van een groter Duitsland. Als dit idee wat minder goed in de markt lag bij de kiezers, kwam Haider er niet veel op terug. Net zoals ook het Vlaams Belang vandaag amper nog naar buiten komt met de Heel-Nederlandse gedachte (van een eenheid tussen Nederland, Vlaanderen en Frans-Vlaanderen, sommigen willen er zelfs de blanke boeren in Zuid-Afrika bij).

De politieke carrière van Haider begon eind jaren 1970. Samen met een aantal jonge medestanders, en gesteund door een zwarte oude garde, slaagde Haider er 10 jaar later in om de eerder liberale leiding van de FPÖ aan de kant te schuiven. Binnen de FPÖ waren er jarenlang verschillende vleugels geweest, ook al werd de partij steeds gedomineerd door kleinburgerlijke lagen. Het waren steeds professoren, dokters, advocaten,... die de dienst uitmaakten. De FPÖ werd in 1956 opgericht en bij die oprichting haalde de vleugel van ex-nazi's het op de liberale stroming (toen actief in de VdU rond Herbert Kraus). De eerste voorzitter van de partij werd Anton Reinthaller, eind jaren 1930 minister en lid van de nationale leiding van de NSDAP in Oostenrijk. De opvolger

van Reinthaller, Friedrich Peter (voorzitter van 1958 tot 1978), had een verleden als SS-officier. Friedrich Peter stelde dat zijn partij ook toegevingen moest doen tegenover de nieuwe politieke situatie. In het blad Express verklaarde hij op 9 oktober 1963: "We moeten ook met Joden en vrijmetselaars aan een zelfde tafel kunnen zitten".

In de jaren 1970 was er een algemene verlinksing in de samenleving en dat had ook een impact binnen de FPÖ met een versterking van de liberale vleugel. De partij slaagde er in om ook bij andere partijen aanvaard te worden en midden jaren 1980 kwam ze zelfs in de regering terecht. Dat levert de partij een aantal verkiezingsnederlagen op waarvan gebruik wordt gemaakt door de rechtse vleugel om terug de macht naar zich toe te trekken. De rechtse oppositie binnen de FPÖ stond vooral sterk in Karinthy waar oudgediende Otto Scrinzi het even alleen probeerde met zijn National-Freiheitliche Aktion (NFA), maar uiteindelijk toch besluit om zijn vriend Haider te ondersteunen bij de voorzittersverkiezingen in de FPÖ.

Het FPÖ hield in 1986 een congres in Innsbrück waarbij een rechtse groep met onder meer Haider een goed geplande coup pleegt op de partij. Deze rechtse groep noemde zich de Lorenzer Kreis en haalde op het congres hard uit naar de liberale vleugel. Dat gebeurde in niet mis te verstane termen, die liberalen waren "Joden" die beter "vergast" zouden worden. De rechtsen haalden het nipt met 59,5% tegen 40,5% voor de liberalen, die begin jaren quasi volledig uit de partij weggezuiverd worden. Een aantal van die meer liberale figuren kiezen uiteindelijk wel voor hun carrière en blijven bij de FPÖ zolang deze goede scores behaalt.

De machtsovername van Haider en de rechtsen hebben direct gevolgen. Ondanks het feit dat de FPÖ in de regering zat, wordt een harde oppositiecampagne gevoerd tegen de regering en haalde de partij bijna 10% van de stemmen bij de verkiezingen van 1986. In 1989 werd Haider kanselier in Karinthy nadat zijn partij er 29% haalde. Het anti-establishment imago van eind jaren 1980 werd begin jaren 1990 aangevuld met een hard anti-migrantenstandpunt.

Het FPÖ werd groot en dit leidde ertoe dat de positie van Haider onaantastbaar werd. Vandaag wordt die groei vaak toegeschreven aan de figuur van Haider, maar het is duidelijk dat het FPÖ enkel die groei kon kennen tegen de specifieke achtergrond van het einde van de jaren 1980, het verval van de traditionele arbeiderspartijen, het ideologische offensief van de burgerij dat gepaard ging met de val van het Stalinisme en het - in deze omstandigheden grotendeels passieve - ongenoegen tegenover de gevolgen van het neoliberale beleid. Dat was een ideaal recept voor een groei van extreem-rechtse krachten die met een populistische methode groot werden.

Haider maakte volop gebruik van de populistische methode en versterkte

daarmee ook binnen de FPÖ zijn eigen positie. Voor zover die positie mogelijk kon betwist worden, aarzelde hij niet om voormalige medestanders aan de kant te schuiven. Een deel van de oude garde werd aan de kant gezet, maar tegelijk werd de deur open gezet voor de herintrede van een reeks neo-nazi's. In 1993 waren enkele van de meest gekende neo-nazi's van Oostenrijk, waaronder Gottfried Küssel, kandidaat voor de FPÖ bij de gemeenteraadsverkiezingen. Küssel was voorzitter van de Volkstreue Ausserparlementarische Opposition (VAPO) dat het blad "Sturmflagge" uitbracht en contacten onderhield met de toenmalige Amerikaanse organisatie NSDAP-AO. De internationale contacten van de VAPO reikten ook tot bij ons. Zo onderhield Küssel minstens tot eind jaren '80 (verdere info ontbreekt) goede contacten met Bert Eriksson, Roger Spinnewijn,... Er is ook contact tussen de VAPO en de Duitse terroristische Hoffman-groep (die bij een bomaanslag in München in 1980 een bloedbad met 14 doden aanrichtten). In 1982 werd Paul Leroy, de rechterhand van Karl Heinz Hoffman, gearresteerd bij Roger Spinnewijn thuis in Brugge. Nadien kwam Küssel in kringen van Blood&Honour terecht.

In de jaren 1990 groeide de FPÖ sterk en na de verkiezingen van 1999 besliste de conservatieve ÖVP om ook nationaal een coalitie te vormen met de partij van Haider (voorheen waren er reeds op lokaal vlak coalities geweest). Dat leidde internationaal tot heel wat commotie en protestacties waaraan ook wij deelnamen. Wij stapten evenwel niet mee met diegenen die met een belerend vingertje kwamen zeggen niet meer te zullen gaan skiën in Oostenrijk (Louis Michel). Evenmin stapten we mee in het standpunt van diegenen die dachten dat Haider een nieuwe Hitler was die een klassiek fascistisch stelsel zou invoeren. Wij waarschuwden voor het gevaar van een rechts bewind voor de arbeids- en leefomstandigheden van de arbeiders en hun gezinnen. Dat kon leiden tot hardere aanvallen op de arbeiders en een repressiever beleid waarbij extreem-rechts ongetwijfeld zou proberen om een sterkere krachtsverhouding uit te bouwen, zonder evenwel in staat te zijn om op grote schaal straatvechters te organiseren en in te zetten tegen de georganiseerde arbeidersbeweging.

Dat laatste element werd bevestigd in de beweging tegen de aanvallen op de pensioenen in Oostenrijk, waarbij er in 2003 massaal werd geprotesteerd door de arbeiders. De stakingsacties op dat ogenblik waren van de grootste sinds de Tweede Wereldoorlog en dit zette extreem-rechts zwaar onder druk. De FPÖ kende interne moeilijkheden die in 2005 leidden tot een splitsing in BZÖ (de partij van Haider waartoe de meeste ministers en parlementsleden toetraden, maar weinig gewone militanten) en de FPÖ dat het merendeel van de actieve militanten in haar rangen kon behouden. Onder aanvoeren van figuren als Andreas Mölzer en HC Strache was het de FPÖ die electoraal het sterkst bleef scoren, ook al werden zware klappen geïncasseerd door extreem-rechts. Samen waren ze in 2006 nog goed voor 15% (11% voor de FPÖ en 4% voor de BZÖ).

Bij die verkiezingen van 2006 waarschuwden wij reeds dat deze nederlaag van extreem-rechts geen verworvenheid was die sowieso van blijvende aard zou zijn. De splitsing van extreem-rechts was een gevolg van de defensieve positie waarin de FPÖ zich bevond als gevolg van de brede arbeidersmobilisatie in 2003. De BZÖ van Haider beperkte zich grotendeels tot de populistische methode en tot Karinthy waar hij zich verschuilde tot de objectieve situatie zou opklaren voor extreem-rechts. Bij de breuk in de FPÖ koos het VB voor de overblijvers in de FPÖ, onder meer omdat er in het Europees parlement goede relaties waren met FPÖ-kopstuk Mölzer. Haider werd in het VB-magazine verweten van standpunt te veranderen, "zoals hij van overhemd veranderde". Het VB herkende zich in de FPÖ waar werd geprobeerd om tegelijk electoraal te scoren met een populistische retoriek en toch nog steeds te bouwen aan een kader voor de partij en een actieve basis.

Na verschillende jaren van sociale rust, crisis bij de traditionele partijen die een grote coalitie vormden en afwezigheid van een links politiek alternatief, kon extreem-rechts bij de parlementsverkiezingen van 2008 effectief terugkomen. De FPÖ haalde 18% en de BZÖ 10,7%. Haider kondigde aan op het nationale terrein terug te komen en de mogelijkheden daarvoor waren effectief aanwezig. Zoals eerder had Haider gewacht op het goede moment om dan terug op de voorgrond te treden. Dat is niet de verdienste van Haider als persoon, maar het gevolg van de objectieve situatie.

Het wegvallen van Haider zal wellicht tijdelijk leiden tot een golf van sympathiebetuigingen waarop de BZÖ kan groeien, maar tegelijk was het feit dat Haider zich grotendeels beperkte tot populisme ook een rem op een verdere ontwikkeling van de BZÖ. Dat aspect zal aan belang winnen door het wegvallen van Haider, die zonder enige betwisting het uithangbord van zijn partij was.

Geert Cool

KORT

Ecofascisten gesignaleerd...

Voormalig VMO'er Eddy Hermy heeft er een nieuwe hobby bij. Om de zoveel jaar lanceert de

man wel een nieuwe extreem-rechtse formatie. Zijn nieuwste initiatief is de N-SA, de nieuwe SA of Nieuw-Solidaristisch Alternatief. Misschien kan zijn volgende groep OSS (oude SS) worden gedoopt? In ieder geval probeert Hermy om een aantal jongeren rond zich te verzamelen om een radicale en politieke extreem-rechtse groep te vormen. Vreemd genoeg worden daar ook de eco-fascisten toe gerekend die zich keren tegen de economische groei. Alsof de vooruitgang verantwoordelijk is voor de ecologische problemen! Het is net het gebrek aan vooruitgang dat het probleem vormt en met name het feit dat de enorme technologische mogelijkheden vandaag niet worden ingezet in het belang van de meerderheid van de bevolking, maar ten dienste van de winst van een kleine minderheid. Voor de N-SA'ers is het probleem niet het kapitalisme, maar wel de "overconsumptie" en daarom wordt gepleit tegen economische groei. Moesten deze eco-fascisten een beetje consequent zijn, ze zouden geiten en schapen gaan kweken in het Tillegembos om van daaruit "solidaristisch" te consuminderen. Een ernstig alternatief daarentegen verzet zich tegen de kapitalistische productiewijze en pleit voor een democratische planeconomie waarbij de behoeften van de meerderheid van de bevolking centraal staan en niet de winsten van een klein groepje kapitalisten die een bedreiging vormen voor onze levensstandaard en ons leefmilieu.

FN bevestigt: stakingsacties moeten aan banden worden gelegd

Het VB moest voorzichtig zijn om zich al te scherp uit te spreken tegen de stakingsacties van vorige maandag. De partij beseft dat heel wat VB-kiezers ook ontevreden zijn over de koopkracht en wel eens sympathie zouden kunnen hebben voor de syndicale acties. Daarom hield de partij het op een symbolische actie die vooral diende om Marie-Rose Morel tevreden te stellen. De collega's van het FN deden evenmin iets op 6 oktober, maar verspreidden nadien wel een bericht waarin ze zich uitspraken tegen de acties van 6 oktober. De extreem-rechtse partij deelde mee het stakingsrecht te erkennen, maar zich toch uit te spreken tegen blokkades zoals op de Scheldelaan in Antwerpen. Daarmee weten we meteen hoe extreem-rechts het stakingsrecht ziet: staken mag, maar niemand mag het voelen. Dat is slechts een opstapje naar hun echte slogan: "Werken baat, staken schaadt"...

Onder vrienden

Het Vlaams Belang moet afstand nemen van een OCMW-raadslid uit Machelen die een anti-Joods lied had gezongen met FN-voorzitter Delacroix. Eerder moest het VB afstand doen van een kandidaat voor de gemeenteraadsverkiezingen die organisator van Blood and Honour concerten bleek te zijn. Ook moest het VB afstand doen van de vriendschapsbanden die er waren tussen kopstukken van Blood and Honour en VB-mandatarissen. Eén van die mandatarissen weigerde de vriendschapsbanden op het internet af te blokken. Het ging om Vlaams volksvertegenwoordiger Pieter Huybrechts die een lang VMO-verleden heeft. De man zal nu ook een debat houden met de naso's rond Eddy Hermy en zijn Nationaal-Solidaristisch Alternatief. Die laatste groupuscule deelde mee dat het debat "objectief en in alle eerlijkheid" zal gemodereerd worden door Thierry Vanroy, de Hasseltse NSV-voorzitter die nog steeds hoopt dat de chaos van de democratie zal leiden tot een "ijzeren fascistische vuist". Objectiviteit gegarandeerd!

Concurrentie

De troepen van Hermy zijn niet de enigen die zich NSA noemen. Op een betoging van de NVU in Den Haag op 25 oktober waren er naast aanhangers van Blood&Honour ook

vertegenwoordigers van de "Nationaal-Socialistische Aktie" (NSA). Ene "kameraad Barry" van de NSA sprak de menigte toe. B&H telde 125 aanwezigen, waaronder maar liefst 30 aanhangers van Blood&Honour zelf. Gaven ze er misschien gratis bier? De toespraak van "kameraad Arnoud" van Blood&Honour Vlaanderen leek meer op een poging tot toespraak. De NVU was zelf tevreden met de opkomst, maar kondigde aan dat het "*de minpunten van deze demonstratie intern*" zou bespreken, waarop het wijst op enkele negatieve punten "*zoals het al zo vaak naar voren gebrachte punt dat alle deelnemers zich moeten conformeren aan de slogans die alleen betrekking hebben op het thema. De vooraf gemaakte afspraken dienen dan ook nagekomen te worden. Schuldkanonnades tegen politie en justitie hebben niets te maken met het thema, is onprofessioneel en dienen in het vervolg ook achterwege te blijven. Of men conformeert zich aan de gemaakte afspraken of men blijft weg bij NVU demonstraties!*" Die laatste optie lijkt ons de interessantste.